Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 2014–2015

Aanhangsel van de Handelingen

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1981

Vragen van het lid **Agnes Mulder** (CDA) aan de Minister van Economische Zaken over *niet meer in gebruik zijnde windmolens* (ingezonden 10 maart 2015).

Antwoord van Minister **Kamp** (Economische Zaken) (ontvangen 17 april 2015).

Vraag 1
Bent u bekend met het bericht «Zuidweststorm eist opnieuw windmolen als slachtoffer»?[1]

Antwoord 1
Ja.

Vraag 2
Weet u hoeveel windmolens niet meer in gebruik zijn in Nederland, maar wel blijven staan? Zo ja, zou u de Kamer daarover kunnen informeren?

Antwoord 2
Het exacte aantal niet meer in gebruik zijnde windmolens dat blijft staan is voor mij niet te achterhalen. Het gaat waarschijnlijk om een zeer klein aantal windmolens. Afgebroken windmolens kunnen de eigenaar bij verkoop geld opleveren. Indien een SDE+ subsidie wordt toegekend aan de initiatiefnemers voor de vervanging van de windmolens, wordt de onrendabele top van de vervanging gedekt door deze subsidie. Daardoor is het in de praktijk doorgaans rendabel om een windmolen na de levensduur af te breken en te vervangen.

Vraag 3
Wat is volgens u er de oorzaak van dat windmolens na hun levensduur niet afgebroken worden?

Antwoord 3
In het verleden zijn vaak geen afspraken gemaakt tussen het bevoegd gezag en de eigenaar over de verwijdering van de windmolen na een bepaalde termijn. Ook bestaat de mogelijkheid om een tijdelijke vergunning voor een periode van langer dan 5 jaar af te geven pas sinds het permanent maken

[1] Energeia, 12 januari 2015, beschikbaar op: http://m.energeia.nl/news.php?ID=55540.

ah-tk-20142015-1981
ISSN 0921 - 7398
's-Gravenhage 2015

van de Crisis en herstelwet in oktober 2014. Bij afwezigheid van dergelijke regelingen en afspraken, ligt de keuze voor verwijdering van de windmolen na levensduur bij de eigenaar. Zoals aangegeven in het antwoord op vraag 2, heeft deze economische motieven om daartoe over te gaan. Ik heb geen inzicht in de motieven van de eigenaren om windmolens na hun levensduur niet af te breken.

Vraag 4
Deelt u de mening dat oude, niet meer in gebruik zijnde, molens een gevaar kunnen zijn voor de veiligheid wanneer zij wieken verliezen in een storm?

Antwoord 4
Ja.

Vraag 5, 6
Hoe zou volgens u het blijven staan van niet meer in gebruik zijnde windmolens voorkomen kunnen worden?
Ziet u mogelijkheden om voorwaarden voor de bouw van windmolens te stellen om de afbraak, indien zij voor een bepaalde periode niet meer in gebruik zijn, verplicht te stellen?

Antwoord 5, 6
Bij nieuwere windmolens heeft het bevoegd gezag vaak tegelijkertijd met de vaststelling van een bestemmingsplan en het verlenen van de omgevingsvergunning een privaatrechtelijke overeenkomst gesloten met de ontwikkelaar van de windmolen, waarin wordt afgesproken dat de windmolen na een bepaalde periode wordt verwijderd. Bij deze afspraak kan een boeteclausule worden opgenomen. Voor windpark Alexia in Flevoland is de boete bijvoorbeeld gesteld op € 10 miljoen. Daarnaast kan de grondeigenaar bij de verlening van het recht van opstal aan de eigenaar van de windmolen bepalen dat het recht na een bepaalde periode afloopt en dat de eigenaar van de windmolen verantwoordelijk is voor de verwijdering en de kosten van verwijdering. Deze bepaling staat in de overeenkomsten van het Rijksvastgoedbedrijf. Met het permanent maken van de Crisis en herstelwet in 2013 is bovendien mogelijk gemaakt dat een omgevingsvergunning voor een bepaalde periode kan worden verleend. Daarbij kunnen dan ook voorwaarden worden gesteld aan het verwijderen van het bouwwerk.
Op dit moment onderzoek ik samen met mijn collega van Infrastructuur en Milieu of het tijdelijk bestemmen van windparken mogelijk kan worden gemaakt via een voorziening op basis van de Crisis en herstelwet. Met een voorziening om tijdelijk te bestemmen spreekt het bevoegd gezag met de initiatienemer af dat de windmolen na de in de vergunning bepaalde periode wordt verwijderd. Na het verstrijken van de termijn kan het bevoegd gezag een nieuwe afweging maken over nut en noodzaak van een windmolenpark op de betreffende locatie. Indien het bevoegd gezag op dat moment tot de conclusie komt dat het windmolenpark weg moet of moet worden geherstructureerd (het neerzetten van nieuwere, efficiëntere windmolens), dan kan dat zonder dat de eigenaar van de windmolen hiertoe met een afkoopsom overtuigd hoeft te worden. Hierdoor worden ingewikkelde procedures en hoge kosten voor de maatschappij voorkomen. Bovendien kan het procedureel vastleggen van de eindigheid van de geplaatste windmolens het draagvlak onder de omwonenden en het lokaal bestuur ten goede komen.